

РЕШЕНИЕ

№ 7385

гр. София, 27.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 04.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **2048** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145 – 178 от АПК е образувано по жалба на Т. Т. С. срещу Уведомително писмо /УП/ № 02-020-6500/7417 от 10.10.2011 г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” в частта, с която е отказано заплащане на субсидия за 2010 г. по мярка 214 „Агроекологични плащания” /АЕП/, направление „Възстановяване и поддържане на недоизпасани затревени площи с висока природна стойност” от Програмата за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007-2013 г., в размер на 22 714,29 лв.

С жалбата се въвеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания акт като постановен при съществено нарушение на административно-процесуалните правила, противоречие с приложимия материален закон и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че административният орган не е изпълнил задълженията си по чл. 26, чл. 28 и чл. 36 от АПК. Навеждат се доводи, че УП не съдържа фактически основания за издаването му, което съставлява липса на мотиви. Оспорващият счита, че наложената му санкция по чл. 16 от Наредба № 11/ 06.04.2009 г. е недопустима предвид факта, че тя се налага след проверка на място, а такава не е правена.

Ответникът, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли същата да се отхвърли като неоснователна и недоказана по изложените фактически основания за издаване на оспореното УП, което изцяло е потвърдено от съдебно-техническата експертиза. Претендира присъждане на разноски по делото.

От фактическа страна.

Жалбоподателят, в качеството си на земеделски стопанин по смисъла на § 1, т. 23 от ДР на ЗПЗП, е подал заявление за подпомагане от 29.04.2010 г. за единно плащане на площ с У. 258182 с общ размер от 119.73 ха на заявените площи по мярка 214 АЕП „Агроекологични плащания“, код АП 13. С. е заявил за подпомагане 18 броя парцели, описани с идентификатори в землището на [населено място], от които 16 парцела са с код АП 13 за подпомагане по направление „Възстановяване и поддържане на недоизпасани затревени площи с висока природна стойност“. Същите са подробно описани в таблица -данни за идентификация на парцела, която е неразделна част от заявлението за подпомагане за 2010 г. с обща заявена за подпомагане площ от 119.73 ха.

Към административната преписка е приложено и второ заявление на жалбоподателя за подпомагане от дата 31.05.2010 г. с идентични на първото заявление данни. Налични в преписката са 18 броя черно-бели фотокарти за всеки блок земеделски стопанство /БЗС/, като върху всяка от тях е декларирано от бенефициента Т. С., че потвърждава заявеното за участие по схемите и мерките за директни плащания на площ според изчертаните БЗС. Приложена е и декларация за допустимост на площи от предходна кампания от 31.05.2010 г., с която декларира, че е уведомен за допустимостта на парцелите, с които кандидатства за субсидия. Жалбоподателят С. е попълнил Приложение за кандидатстване за Агроекологични плащания 2010 г., от което е видно, че участва за трета поредна година и общата площ, с която кандидатства за агроекологични плащания през текущата година, е в размер на 119,72 ха. Същото е предадено с протокол от дата 13.05.2010 г.

В оспореното уведомително писмо отказът за изплащане на субсидии по мярка 214 АЕП, код АП13 е обоснован със съображенията, че кандидатът е заявил площи, които не стопанисва - чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП. Органът е приел, че общият размер на недопустимите за подпомагане площи по мярка 214 АЕП, код 13 е 20,24 ха, а процента на наддеклариране по тези схеми е 20,34 %. Санкционираната площ, съгласно чл. 16 от Регламент 1975/ 2006 г., при процентно отношение на недопустимата площ към установената площ в рамките от 20% до 50% е равна на установената площ, а именно 99,49 ха /таблицата на л.3 от УП/.

Съдебно-техническата експертиза е установила, че общият размер на установената наддекларирана площ е 20,24 ха, а в процентно отношение към установената площ представлява 20,34 %. Санкцията при наддеклариране на площи в размер на 20,34% е в пълен размер на сумата, която следва да бъде изплатена за съответната година. Видно и от експертизата, заявената площ по мярка 214 АЕП, код АП 13 е 119,73 ха. Допустимите площи след извършените административни и теренни проверки са 99,49 ха, а разликата между заявена и допустима площ е 20,24 ха; като краен резултат – 20,34 % на наддеклариране и санкционираната площ е 99,49 ха.

От правна страна.

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна, срещу подлежащ на съдебен контрол акт и в срока за обжалване. Разгледана по същество, тя е основателна, но на различни от наведените основания. Уведомителното писмо в атакуваната част е незаконосъобразно – засегнато е от отменителните основания по чл. 146, т. 2 и 3 от АПК.

Отказът за финансиране не отговаря на изискването към формата на акта по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Излагането от административния орган на фактически

съображения, с които свързва упражняването на правомощието си, позволява на съда да извърши контрол за материалната законосъобразност на акта, като прецени дали приетите за установени факти съответстват на относимата норма. Оспорването на отказ да се уважи искането за финансиране по мярка 214 има за предмет защитата на правото на подпомагане по реда на Наредба № 11 от 06.04.2009 г. В уведомителното писмо не е направено разграничение на основанията, пораждащи правомощието да се откаже финансиране, нито са развити съждения за обективно съществуваща връзка между тях и възприетите противоречиви факти, а съдът не е оправомощен да извежда предполагаемата воля на административния орган. Налице са съществени несъответствия между данните, представени от ДФЗ.

Според заявлението за подпомагане С. е декларирал 16 парцела - обекти за финансово подпомагане по мярка 214 АЕП, код 13 за кампания 2010г. Същите са подробно описани в таблица за използваните парцели за годината, неразделна част от заявлението. В процесното УП административният орган в табличен формат е направил анализ на декларираните и наддекларираните площите на заявителя, от които е видно, след извършените проверки по реда на чл. 37 от ЗПЗП, каква е общата площ от недопустимите за финансиране площи. В таблица на стр. 2 от УП са посочени 11 парцела/БЗС с конкретни идентификатори, площ на деклариран парцел, площ на парцела след извършените проверки, установена площ и недопустима площ, като декларираната обща площ е 104,79 ха, а общата недопустима площ - 20,24 ха. В таблица на стр.3 от УП е посочено, че заявената площ за участие е 119, 73 ха. От изложеното следва, че административният орган не е прецизирал фактите и обстоятелствата, въз основа на които е издал оспорения акт. Пет от парцелите, които е заявил жалбоподателят, не са включени във визираните таблици на административния орган, а именно: БЗС-та с идентификатори 10166-110-1-1, 10166-52-1-1, 10166-55-1-2, 10166-67-1-2 и 10166-9-1-2 с обща площ 14,94 ха, находящи се в землището на [населено място]. В заключителната таблица на УП по мярка 213 АЕП, код АП 13, тези имоти най-вероятно са включени в общата сума на декларираната площ, защото разликата между двете таблици на стр. 2 и стр.3 от УП е от 14,94 ха, а това е общата площ на горепосочените пропуснати имоти. Липсата на конкретна индивидуализация на пет от парцелите, които жалбоподателят е заявил по мярка 213 АЕП, код АП 13, препятстват и извършването на съдебен контрол относно материалната законосъобразност на атакувания акт.

Прегледът на проведената административна процедура показва, че администрацията не е изпълнила и задълженията си, визирани в чл. 26, 28, 34, 35 и 36 от АПК, тъй като не е дала възможност на жалбоподателя да участва в отделните етапи на административното производство. Административният акт е издаден при непълнота на доказателствата, репективно не е изпълнено задължението за служебно събиране на доказателства. Възприет е утвърдението от МЗХ „допустим слой”, изготвен в хода на административната процедура. Изводите за констатирани нередности относно недопустимостта на площите не са подкрепени с доказателства към административната преписка. Нарушени са и основните принципи на административния процес, регламентирани в чл.12 и чл.13 от АПК за достъпност, публичност и прозрачност, последователност и предвидимост.

Посочените процесуални нарушения са съществени, тъй като са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган. Преценката в тази насока е свързана и с изследване на материално-правните

предпоставки за получаване на финансовото подпомагане по схемите и мерките за директни плащания.

Изложеното мотивира съда да отмени административния акт в обжалваната му част и да върне преписката за ново произнасяне на административния орган в съответствие с изложените по-горе мотиви.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на жалбоподателя е възникнало право на разноски общо в размер на 760 лв. за платени държавна такса, възнаграждение за вещо лице и адвокат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания с изх. № 02-020-6500/7417 от 10.10.2011 г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” в частта, с която на Т. Т. С. е отказано финансово подпомагане за кампания 2010 г. по мярка 214 „Агроекологични плащания”, направление „Възстановяване и поддържане на недоизпасани затревени площи с висока природна стойност” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013 г.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне в съответствие с дадените указания в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие” да заплати на Т. Т. С. сумата от 760 (седемстотин и шестдесет) лева съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: